

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. — Za ljubljanske naročnike stane „Dan“ dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K. Za zunanje naročnike stane „Dan“ celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

.. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“ ..
Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica šte. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

.. Odgovorni urednik Radivoj Korene. ..
Telefon številka 118.

Vojni in domobranska ministra na dopustu.

Nemci razbijajo. — Poboji v Opavi. — Nemčurški izgredi v Celovcu. — Protestni shod v Mariboru. — Hartwig.

Nemcem raste greben.

K dogodkom v Opavi.

Na vseh straneh se vidi, kako dviga nemštvo svojo oholo glavo. Zadnji čas smo imeli priliko videti, kak so koroški Nemci »prepovedali« da bi se na Kroškem sploh slovensko govorilo — na Štajerskem se ponavljajo napadi na slovenske ljudi, na Dunaju hočejo razbiti češke šole, v Brnu so napadali burši češke otroke — nov izbruh narodnega sovraštva pa se je pojavil v soboto v Opavi. Tu slučaj spominja na dogodke v Ptuj 1. 1908.

V Opavi so priredili Čehi slavnost v korist Matice Opavske. Slavnost se je imela vršiti v Katernikah. Nemški listi pa so začeli hujskati: »Opava ne sme zaostati za Bilskim — so pisali. (V Bilskem so namreč Nemci napadli poljske sokole!) Nemci so zbornali skup ljudi od vseh strani.

Slavnosti se je udeležila velika množica češkega naroda. Prišlo je okoli 10.000 ljudi. Ko je prišel poseben vlak na kolodvor, Nemci niso pustili Čehom izstopiti. Toda Čehi so šli naprej; nastal je pretep. Češki poslanec Gudrich se je peljal v avtomobilu. Planili so nanj in so ga stolkli tako, da so ga morali peljati v bolnico. Okoli 200 ljudi je bilo krvavo ranjenih. Šele po pretepu je nastopilo orožništvo in vojaštvo. Nemiri so se pojavljali pozno v noč.

Cela češka javnost je razburjena. Listi obirno pišejo o krvavih dogodkih. Mnogo otrok je bilo prepenih na ulici, če so klicali po češko na pomoč, v gneči je bilo več ljudi pohojenih. Okna v Češki Besedi in posojilnici so razbita, več trgovin poškodovanih.

Kam vodijo taki dogodki? Pripomniti je treba, da so Katarinke češki del mesta Opave, ki ga veže z mestom dolg most. Kaj bo

misli svet o državi, v kateri se ponavljajo krvavi boji med sodržavljani? Ali bo vlada povedala Nemcem, da tudi zanje velja zakon, in da po tem zakonu niso v državi nič več, kakor drugi narodi, ki bivajo v isti državi?

V interesu države je, da vlada to čim prej stori — in to na severu in na jugu.

Nemško razbijanje v Celovcu.

Nemški mob se je razjezil. Ščuvalo pa ga tudi razni voditelji, njim na čelu celovški župan Metnic. Te dni so zonet imeli protestno zborovanje proti »poslovenjenju Koroške«. Na shod je prišlo kakih 300 ljudi. Sprejeli so sledečo resolucijo:

»Shod resno protestira proti drznemu vznemirjanju Koroške vsled vojska na Balkanu potom naseljenih jugoslovanskih ljudskih hujskačev in proti njihovim voditeljem na Kranjskem. Shod izraža tudi svojo veliko nevoljo, ker dunajski osrednji uradi ne polagajo nobene važnosti na to, da se vzdrže preizkušene in udomačene naprave na Koroškem, nasprotno še podpirajo nečuvano postopanje večinoma tujih hujskačev s tajnimi odloki, kakor se je to zgodilo z zadnjim odredbenim škandalom na celovškem glavnem kolodvoru. (Izdajanje voznih listkov, ako jih kdo zahteva v slovenskem jeziku, je torej za te renegate »odredbeni škandal«!) Shod najostreje graja tiste železniške organe radi njih nemškega, zahrbtnega postopanja, ki uvažajo poslovenjenje železničarstva na Koroškem in zahteva kategorično, da se prekličie tajno naročilo, ki mora postaviti jezikovne razmere na Koroškem na glavo.«

Po tej resoluciji so leteli Nemci na ulico in so šli razbijati pred pisarno dr. Brejca, pred Mohorjevo družbo, pred filialko Kredit. banke, pred hotelom Trabesinger in po ulicah. Sneli so tudi nedolžen slovenski napis »Slov. kršč. soc. zveze« in ga na cesti razbijali. Nemci razbijajo. Mi to gledamo in poslušamo. Koroški Nemci se bahajo, da so »straža na jugu, ki varuje državo pred jugoslovansvom.« Ako bo ta straža s tem kazala svojo zvestobo do države, — potem le naprej! Bo že prišel dan spoznanja.

Nikolaj pl. Hartwig.

Pretresljiva vest, da je preminul veliki slovenofil, polnomočni minister Rusije in poslanik v Belgradu g. Nikolaj Hartwig, došla je tako nenadoma, da se je vsakemu zdela skoro neverjetna. Toda posebne izjave

listov so isto takoj potrdile in takoj se je celo mesto zavilo v globoko žalost. Vsa državna poslopja, in mnogo privatnih hiš je razobesilo črne zastave.

Ob grobu blagega pokojnika oplakuje cela Srbija enega izmed največjih svojih prijateljev, Slovanstvo pa iskrenega in zvestega zagovornika.

Sinoči (v petek) je odšel pok. Hartwig v tukajšnje avstrijsko poslanstvo, naročivši svojemu tajniku, da se vrne tekem pol ure.

Z avstrijskim poslanikom baronom Giesslom, ki se je vrnil baš včeraj z Dunaja, prinašajoč s seboj noto — namenjeno srbski vladi — v zadevi atentata. Razgovarjal se je pokojnik — po pripovedovanju avstrijskega poslanika — o čisto poststranskih stvareh.

V poslanstvu — razen njiju dveh — ni bilo nikogar, ker so vsi uradniki odšli v Zemun.

Med pogovorom je baje pok. Hartwig naenkrat omahnil na stolu in globoko vzdihnil. Baron Giesel je takoj priskočil in položil ruskega poslanika na zofo, pozval je nato svojo soprogo, sam pa telefoniral dr. Ribnikarju, naj takoj pride v poslanstvo. Toda predno je dospel zdravnik, ki je bil takoj na licu mesta, je bil Hartwig že mrtev.

Po drugi verziji se govori, da je Hartwigu od razburjenosti počilo srce.

Sicer je plošno znano, da je bil pok. Hartwig za časa največje balkanske krize vedno na strani Srbije in je marsikateri plan avstrijskih diplomatov s svojim vplivom in veliko diplomatsko spretnostjo v pravem času preprečil.

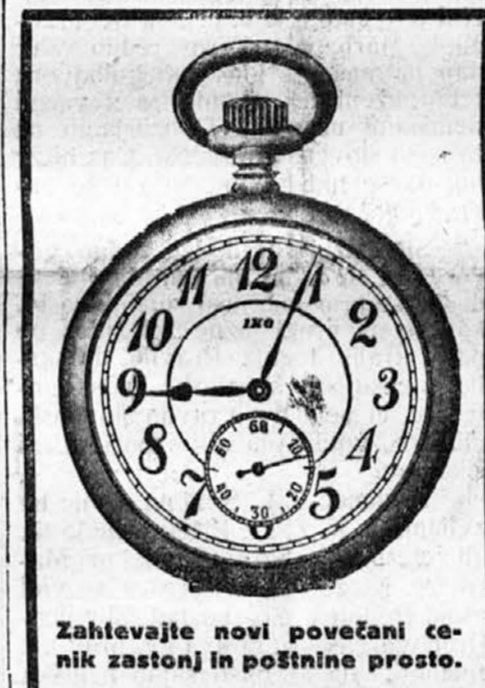
Obstoja pa še tretja verzija, ki pa je navadna izmišljotina, namenjena lahkovernim ljudem, in služi le kot sredstvo onim, ki imajo veselje zavijati in hujskati. Hvala Bogu, da je po vseh skušnjah takih ljudi v Belgradu malo — zato so se te novice takoj energično od strani vlade zavrnile. Govorilo se je namreč, da Hartwig ni umrl naravne smrti, da je pil čaj itd. Hartwig na poslanstvu sploh ni ničesar vžil.

Baron Giesel je sicer izjavil policijskemu komisarju na zapisnik, da je pokojnik pred tragično smrtjo mnogo in strastno kadil ter je mogoče to vplivalo na njegove srčne žilve.

Zdravniška preiskava bo posvetila v to tajnost, toda pogovor med obema diplomatoma najbrže nikdo ne izve.

Pokojnik je bil od 1. 1909. ruski poslanik v Belgradu in naslednik Sergijeva.

G. Hartwig je energično posezal v razne diplomatične zapletljaje, katere se mu je čestokrat posrečilo razvozlati Srbiji in Rusiji v prid, katerih interese — obeh držav — je znal umno in spretno spajati ter jih

Zahtevajte novi povečani cenik zastoj in pošiljine prosto.

! Ne pustite se premotiti !

Samo Mestni trg šte. 25.

Kupite po nizki ceni in dobro pri svetovnoznani solidni tvrdki

H. Suttner, Ljubljana šte. 6.

Lastna protok. tovarna ur v Švici.

Tvrdka H. SUTTNER nima nobene podružnice v Ljubljani in ne drugje.

LISTEK.

M. ZEVARO:

Visoka pesem ljubezni.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalje.)

Kraljica in Rudžieri sta ostala samo par trenutkov v tej strogi in prašni delavnici, kamor je bil stopil astrolog s čudnim spehom, kakor v strahu, da ga ne bi zavedla spremljevalka drugam.

»Pojdiva v tvoji laboratoriji!« je velela Katarina.

Rudžieri se je zdrzil, toda ubogal je.

Zopet sta se vrnila v predsobo, kjer je odklenil Rudžieri troje umetnih ključavnic in odprl po desetminutnem naporu težka vrata, okrepjena z močnimi železnimi okovi.

Za temi vrati so bila druga, vsa železna. Bila so brez ključavnice. Toda Katarina je pritisnila na skrit gumb, in vrata so se razmaknila na desno in levo; drug za drugim je stopil skozi nastalo odprtino.

Prostor, v katerega sta stopila zdaj, je zavzemal desno krilo pritičja.

Zrak je dohajal v to sobano skozi dve okni. Toda na znotranji strani lepih steklenih slik, ki smo jih že

omenili, je branilo vstop v to svetlišče silno železno omrežje, pogleda, ki bi bil utegnil predreti pisano steklo, pa so ga varovali skrbno zategnjeni usnjati zastori.

Rudžieri je prižgal dve voščeničnici; skrivnostna sobana je pokazala očem svojo notranjost.

Vso zadnjo steno je zavzemal kamin, tako prostoren, da je tvoril sobo zase. Delil se je v dve ognjišči, vsako opremljeno s svojim posebnim kovaškim mehkom in pokrito s kotlički razne velikosti. Pet ali šest miz je stalo na vseh koncih in krajih, polnih retort, steklenic in slične posode. Bila je tudi omara, s stotinami bokalov, v katerih je shranjeval zvezdogleed vsakovrstne praške in tekočine. Na polici je ležalo več krink od stekla in žične mreže.

Iz kota se je svetlikala vitrina, napolnjena z različnimi predmeti.

Na Katarinini mišljaj jo je odprl Rudžieri s ključem, ki ga je nosil obesnega okrog vratu in skritega pod telovnikom.

Katarina se je sklonila in zamrmrala:

»Izberiva! ... Kaj je ta igla, Renat ... ta lepa zlata igla? ...«

Tudi Renat se je sklonil; njiju glavi sta se skoraj dotikali druga druge.

Katarinina je bila odurna v tem trenutku, zakaj smejala se je. Kadar je bila mirna, je izražala kraljičina glava mrko melanholijo, ki ni bila brez veličine. Kadar se je smehljala,

se je zdela včasih ljubka kakor v svoji mladosti, ko so opevali vsi pesniki njen smehljaj. Kadar pa se je smejala s svojim posebnim smehom, je bila ostudna in strašna.

V Rudžieru se je bila izvršila čudna izprememba. Njegov obraz ni več izražal strahu, ne žalosti, niti nemira, marveč zgolj divji ponos učenjaka, ogledujočega svoje delo.

»Ta igla?« je dejal s strahotno skromnostjo. »Utrgate kak sad, madam, na primer zlato, zrelo breskev, pa zabodite to iglo v njeno meso; in pogledajte, igla je tako tenka, da ne pusti v sadu nobenega sledu. Tudi njegov okus se ne izpremeni. Toda osebo, ki poje breskev, popade drugi dan slabost in omotica; preden zatonje solnce, bo mrtva.«

»Ah! ah! ... Pa gosta tekočina v tej stekleničici. Podobna je olju, kaj?«

»Saj je tudi olje, madam. Ako bi primešal kdo olju v nočni svetilki vašega Veličanstva kapljico tega olja, bi zaspali kakor običajno, ne da bi vam prišlo kaj slabo. Zaspali bi samo nekoliko hitreje nego sicer ... in zbudili se ne bi nikoli več.«

»Čudovito, Renat! In ta vrsta drobnih stekleničic?«

»Kraljica, to so cvetne esencije. Tale je rožna, ta klinčkova, ta heliotropna, ta vijolična in ta oranžna. Postavimo, da se izprehajate po vrtu s prijateljem in ga opozorite, na primer, kako lepa je kaka vrtnica. Vaš prijatelj jo občuduje in prosi, če si

jo sme odtrgati. Vzame si jo in jo pouduha; njegova smrt je gotova, ako ste napravili prejšnji dan v debelca zarezno in vtili vanjo deset kapljic te esencije ... Zadošča pa tudi, ako kante samo eno kapljico na cvet, ki ga ponudite v dar. Vonj cvetlice se ne izpremeni, ker ima vsaka esencija duha, po katerem sem ji dal ime.«

»Prekrasno, Renat. In ta lepota?«

»Navadna lepota so, madam. Črna barva za trepalnice in obrvi, rdeča za ustnice, mazilo za polt, kapljice, ki dajo očem svetlejši blesk. Navadna, čisto navadna lepota. Toda ženska, ki poskusi na sebi te kapljice, harve in mazila, dobi čez par dni hude izpuščaje po obrazu; iz njih se razvijejo gnojne rane, ki uničijo tudi največjo lepoto.«

»Aha! Smrtna torej ni ta reč, ako te prav razumem?«

»Eh, madam! Kaj pa je smrt za lepo žensko, ako ne to, da ji vzamete lepoto?«

»Vse to je prenašlo,« je zamrmrala Katarina. »A kaj je tukaj? Voda?«

»Da, madam. Čista voda, brez duha in okusa; voda, ki nikakor ne izpremeni vina ali druge pijače, kateri jo primešate v razmerju trideset do štirideset kapljic na bokal. To madam, je mojstrsko delo Lukrecije: tofanska vodica.«

»Tofanska vodica!« je vzkliknila kraljica zamolklo.

»Pravcat umotvor, vam pravim! Rekli ste, — in po pravici — da je učinek vseh teh strupov preveč bliskovit. Razumem vas; so slučaj, ko je treba ravnati nekoliko previdneje.

Tofanska vodica, čista kakor kristal, ne pusti nobene sledi v telesu bitja, ki jo je pilo, pa naj bo človek ali žival. Gost, ki ste ga počastili z vabilom k svoji mizi, pa ste mu primešali v vino te čiste studenčnice, se vrne domov docela čvrst in zdrav. Šele mesec dni pozneje jame čutiti nekakšno posebno tesnobo in neudobnost; mine ga tek do jedi, polasti se ga splošna slabost, in tri mesece pot istem obedu ga odene koroška zemlja — saj mislim, da imajo samo dobri kristijani dostop k vaši mizi.«

»Izborno,« je dejala Katarina.

»Toda trajalo bi predolgo.«

»Vrniva se torej na zlato srednjo pot. Recimo, da se sirdete jutri s tistim ali s tisto, ki vam je na poti. Koliko časa morete čakati na ... odstranitev napatja?«

Katarina je pomislila in dejala nato:

»Ivana Albreška mora umreti v treh do štirih tednih — ne prej, ne pozneje.«

»Stvar je izvedljiva, madam! Žrtev sama nama mora dati sredstvo. Zelo vam priporočam tole stvarico od ebenovega leša.«

»To knjigo?« (Dalje.)

SOKOL I. V nedeljo 19. julija velika celodnevna javna telovadba in veselica v senčnem vrtu nasproti kavarni Evropi. Začetek dop. ob pol 9., pop. ob pol 3.

prilagodjati velikim dogodkom na Balkanu.

Vsled te njegove agilnosti je bil večkrat predmet napadov, a on je ostal kljub temu veren svojim ne-upogljivim in trdnim idejam ter svojemu čvrstemu značaju.

Kot eden največjih evropskih diplomatov, bil je lansko leto resen kandidat za ministra zunanjih zadev v Rusiji, toda intrigam tujih dvorov se imamo zahvaliti, da v ruskem zunanjem ministertvu ne sedi odkrit panslavist.

Bodi mu ohranjen blag spomin! Pogreb, ki se bo vršil v torek, bo prava žalna manifestacija celega Belgrada. Hartwig leži v kapeli ruskega poslanstva. Od vseh strani prihajajo vencji in žalne izjave. Bajmu Srbi postavijo spomenik. Večnaja pamjat!
Fr. Radešček.

Ljubljana pred sto leti in sedaj.

Tretji dan mirovih slavnosti

Včeraj smo podali kratko poročilo mirove proslave na Barju. Kljub temu, da se je slavnost tudi ta dan zategnila prav do jutra — se je Ljubljana tretji dan še vedno veselila. Ako je imel kdo kakraga mačka, ga je najbrže kmalu »izdril« kje v kakih gostilni — z dobrim kranjskim vinom. Dan 12. julija je bil namenjen strelcem. Na starem strelišču je pokalo — merili so se najboljši strelci. Prišli so baje tudi Tirolici na to tekmo strelcev — pa so se Kranjci izkazali tako, da so oni dobili darila. Spomin na to streljanje se hrani v nem. strel. klubu pod Rožnikom, kjer nosi ena tarča (baje Vodnikov) napis:

Odrešen je svet
železnih nadlog,
smo Francovi spet,
zahvalen si Bog.

Za ta dan sta bila določena dva velika plesa in sicer: v gledališču za meščane, v reduti za gospodo. Povsod se je plesalo do drugega dne — zjutraj. S tem plesom je bila proslava miru dokončana. Tri dni je rajala Ljubljana v veseli radosti in pokazala — da se zna zabavati. In takrat je bila Ljubljana malo mesto, komaj eno četrtino sedanjega prebivalstva. Človek bi mislil, da so bili ljudje po vojni gospodarsko izčrpani. In vendar vidimo naravnost bogato radodarnost vseh slojev, ki so tako razkošno praznovali god miru. Zanimivo je tudi, kako se je pri slavnosti vpoštovalo ljudstvo.

Ljubljana je bila že za francoskih časov (1809—1813) vajena lepših slavnosti. Francoski uradniki in vsi oni, ki so imeli skrbeti za ugled Francozov v naši domovini — so večkrat prirejali veselice in pojedine. Napoleonov dan, rojstvo njegovega sina itd. vse to se je svečano praznovalo. Ko je prišla iz Rusije vest o porazu Napoleonove armade, se je v Ljubljani kljub temu z vsemi ceremonijami slavil Napoleonov dan. Ljubljanci so torej v teh viharjih časih videli mnogo slavnosti. Proslava mirovega godu je bila gotovo ena najlepših, kar jih je videla stara Ljubljana. Bile so sicer svečanosti tudi pozneje, ko je bil kongres (1821) in ko je prišel cesar Franc v Ljubljano (1832) — toda »Mirov god« je bil edini te vrste.

Kaj pa ljudstvo?

Tudi kmet si je oddahnil od težkih vnov. Veselic seveda ni prirejal, pač pa je poslušal šaljive pesmi o vojnih dogodkih. Več takih pesmi se je ohranilo. Ena taka pesem poje: (o Napoleonu):

Ustav' se nej blizu,
je zgubu ljudi,
potem per Parizu
znovič nar'di
armade široke,
starce in otroke,
vse je vkup sprau,
de b' se ga kdu bau.

Dalje pravi:

Franc, Prajs in pa Rus
Napoleon je skuz.

Toda Napoleon še ni bil »skuz«. Nekaj dni po proslavi miru se je sešel dunajski kongres, da uredi razmere v Evropi. Predno pa je bil kongres končan — se je pojavil Napoleon zopet v Franciji.

Ko čitamo o razsvetljavi na Gradu pred sto leti, si predstavljamo kako krasno bi bil razsvetljen letos Grad ob vsesokolskem zletju, če bi bilo ostalo pri prvotnem načrtu.

Naš ponosni Grad bi se bil dne 15. avgusta pokazal v vsej svoji krasoti in bi se bil žaril daleč čez naše lepe slovenske kraje.

Pri spominu na nekdanje zabave na Ljubljani nam je prišlo na misel, kako bi se dala prirediti podobna velika iluminacija na Ljubljani,

ko bo regulacija gotova. Morebiti se s tem ožive stare lepe navade.

Protestni shod slov. železničarjev v Mariboru.

(Ker nam je odmerjen manjši prostor, podamo potek protestnega shoda dne 11. t. m. le po njegovi glavni vsebini.)

Maribor, 12. jun.

Hujskarije nemških in socialno-demokratskih uslužbencev na mariborskem glavnem in koroškem kolodvoru južne železnice so postale tekoma let naravnost neznosne vsem zavednim slovenskim uslužbencem železničarjem in uradnikom. Zato je sklicala mariborska podružnica Z. J. Z. za minolo soboto dne 11. t. m. v malo dvorano »Narodnega doma« protestni shod slovenskih železničarjev.

Prva točka dnevnega reda je obsegala »Shod Lige v Krakovu«.

K drugi točki dnevnega reda: »Položaj slovenskih železničarjev v Mariboru in na Spodnjem Štajerskem sploh«, je govoril društveni tajnik g. Mrak iz Trsta. Pred njim je govoril predsednik nekako tole: »Že leta poslušamo izvajanja nemških in soc. demokratičnih uslužbencev. Dostojni smo bili mirni in nismo odgovarjali na izzivanja. Od žalostnega dogodka sem, ki se je zgodil v Sarajevu, in ki ga mi vsi najodločneje obsojamo, pa so se stvari poostrele in tudi nemški uradniki prično štenkati. Ko so ti le gg. zvedeli, da smo sklicali protestni shod, so pričeli govoriti, da hočemo izzivati. Od teh gospodov pričakujemo v bodoče, da nas pustijo pri miru, če ne izpregovorimo drugače, kajti materiala za to imamo dovolj v rokah. V zadnjem času zapažamo, da nas nemški listi vedno čedeče in vedno nesramneje napadajo. Kdo da nemškim listom za to grdivo? Ker pridejo v nemške liste stvari, ki se gode v uradih, in so torej uradna tajnost, jih morajo dajati samo nemški uradniki. Nemški uradniki izdajajo torej uradno tajnost! (Klic: Wagner!) Ali ni to sramota? Po naših postajah se nikjer kaj tega ne zgodi. Povsod vlada mir, ker slovenski uradniki še nikdar niso izživali nemškega tovariša. Koder pa so nemški uradniki, tam, če je le med njimi en zaveden Slovenec, rujejo in ščujejo nemški uradniki. Da, tako neramni so ti nemški uradniki, da se poslužujejo napram slovenskim najnikotnejšim sredstev. Pred kratkim je ležala na eni pisarniških miz skatljaja prazna C. M. užgalice. Nemški uradnik jo je pobral in šel k postajnačelniku, češ: slovenski kolega me s slovenskimi užgalicami izziva! Ali so to kolegi? (Klici: Sramota!) Kdo izziva? Mi smo bili in smo izzvani. Nam gre za mir in hočemo ga imeti.«

Nato je izpregovoril tajnik g. Mrak. Izjavjal je sledeče:

»Vsak človek stremi za tem, da si izboljša svoj položaj. Tudi železničar stremi vedno za tem. Nima samo želje po vsakdanjem borem kruhu, želi si tudi dobiti duševne nabozbe. Ali pa je njegova plača temu tudi primerna? Nikakor ne! Železnica ga do skrajnosti izrablja. Železniški delavec zasluži, če je cel mesec lepo vreme, do 60 K. Če je pa vreme neugodno, je pa tudi zaslužek neprimerno še manjši. Če pojde tako daje, navsezadnje niti zase vsakdanjega grizljaja ne bo imel, kaj šele za svojo družino. Povsodi vidimo, da se ubogega delavca do skrajnosti izkorišča. Pravijo, da živimo v konstitucionalni državi, torej v državi »ljudstva«. Mi živimo v državi kapitalizma. Izžema se nas do zadnjega podjetjih krivična. Pogledajmo c. kr. državno železnico! Tam se odvra vsakega slovenskega železničarja, vsakega slovenskega delavca. In če je tako že na državni železnici, je tem slabše na južni. Temu mora biti konec. Naša organizacija naj nam to izvohuje in skrbelo bo, da se nam bodo defile iste ugodnosti, kot jih imajo drugi. Mi Slovenci ustvarjamo družbi, juž. železnici isto bogastvo, kot drugi in za to nas mora tudi ravnatko tudi upoštevati. Do tega spoznanja mora priti. Pri tem pa mora odločiti delavna moč in ne stanovska razlika. Vse se mora enako vpoštevati — tudi zadnjega delavca. Plača mora biti za vsakega primerna za življenje in izobrazbo. Zato pa se bo moral tudi delovni čas temu prilagoditi. Delavno ljudstvo je živ kapital in vsaj istovreden mrtvemu, ki pa, žal, doslej uživa večje ugodnosti... Narodne razmere na juž. železnici so iste kot na državni. — Pošte slovenske delavce se ven meče. In kaj takega se zgodi celo na drž. železnici! Juž. železnica tega ne sme posnemati, dasi bi bil Wieserjev vzor kaj dobrodošel raznim Engel-

nom in Valentom. Ti le gg. naj bodo uverjeni, da je konec onih akcij, ko se je moral kriviti hrbet slovenskih železničarjev, da je po njem žvižgal bič nemško nacionalnih uradnikov. Engel pravi, da ne sme sprejemati domačinov in isto trdi tudi Valenta. Seveda za to ne, ker so domačini Slovenci. Sprejemata pa oba Nemce. In če je že uslužben slovenski železničar, delavec, se nanj pritiska z vso silo. Ko je prišel tovariš se pritožiti, da se mu pre malo plačuje, je dobil plačo, ampak z besedami: »Vi boste, upam, na naši strani stali in ne drugod okoli letali!« Ko je prišel nek drug tovariš in se pritožil, da se akord zmerom zmanjšuje in da bi bilo najboljšje, da bi se ga odpravilo, je dobil odgovor: »Das geht nicht. Der Akord ist besser als drei Hundspetschen und besser als ein Ochsenzahn!« Ravno tako se postopa v slučaju dopustov, če so prošnjiki Slovenci. Vse to si bomo dobro zapomnili.

Sodrugih pravijo, da so zastopniki železničarskega delavstva. V resnici pa služijo le svojim nemškonacionalnim težnjam. To je najlepše pokazal tukajšnji sodrug. Neki naš tovariš je rabil hipoma pomoči. Ko je prošil, je čul: »Gehen Sie zu den Windischen!« Že prej se je omenilo, da nemški uradniki izdajajo uradno tajnost. Opetovano se je že na koroškem kolodvoru zgodilo, da so se slovenskim uradnikom od njih odpirala privatna pisma in se jim pristavljale opazke. Svetujemo tem gg., da s tem prenehajo, če ne bi znala javnost zvedeti za neke telefonske pogovore in kako se z njimi denuncira slovenske delavce.

Štajersko.

Nemški uradniki južne železnice v Mariboru nemške liste vedno sproti informirajo, kje in koliko je na kakšni postaji slovenskih uradnikov. Nemški uradniki pa ne delajo samo to, marveč o vsaki malenkosti tudi sproti informirajo nemški Volkstrat. Znana so nam imena onih uradnikov, ki nastopajo zahrbtno tudi proti svojim delodajalcem, t. j. južni železnici. Le to čudno je n. pr., da tiči uradnik »Marbztg.« skoro redno vsak dan na našem glavnem kolodvoru ter neženirano konferira z vsemi nemškimi uradniki. Opozarjamo na to našo slovensko javnost. Čas bi že bil, da se tudi temu napravi že enkrat odločno konec.

Slovenski klerikalci vedno govore, da so edino oni narodni, pa se doslej še prav nič niso zmenili za to, kar se na progi južne železnice po naših krajih dogaja. Pravijo, da skrbje in zastopajo slovenske ljudske interese, in vendar so ravno slovenski njihovi volilci najbolj izpostavljeni šikanam.

Poslanec S. L. S ali pa, da ne bo zvijanja S. K. Z. Fr. Pišek stanuje tik ob železniški progi v Slivnici pri Mariboru. Njega in dr. Korošca se vidi vsak trenotek na postaji Slivnica-Orehova vas. Ali ta dva gg. prav nič ne moči, da se pusti samo nemška imena po postajah. Tu naj bi gg. enkrat pokazali svoje »narodno prepričanje«. Od Spielfelda naprej rabimo tudi slovenska postajna imena in slovenske uradnike. Gospodje poslanci S. L. S in S. K. Z. bi tu lahko pokazali svoje »narodno prepričanje«.

Maribor. Minulo nedeljo se je pripetila velika nesreča in čuditi se je, da sploh mesto še stoji, kajti omenjena dne proti 8. uri zvečer se je pripeljala od Pesnice sem večja slovenska družba z avtomobilom in pustila vihrati — slovensko trobojnico. Seveda je imela mariborska talni nemška špisarija radi tega zelo mnogo povoda se zgražati in upiti nad »windi-serbofil«. Tako močno je bilo to »razburjenje«, da se je namah ukazalo vsem policajem, naj povprašujejo, kdo so bili dotični in, če so bili Slovenci ali pa — Srbi. Povemo tem ljudem čisto mirno, da so bili Slovenci in da se bodo imeli še večkrat priložnost pritoževati, oziroma se razburjati nad nami. Mariborska nemška špisarija naj si zapomni, da je našega cincanja enkrat za vselej konec! — Čuditi pa se moramo, da se je našel med onimi ljudmi, ki so se v avtomobilu peljali, tudi gospod, ki je z vso silo hotel, potem, ko se ga je na cesti iz prijaznosti povabilo, da naj prisede na voz, odstraniti — slovensko trobojnico. To je bila prvič netaktnost proti gostiteljem, drugič pa že naravnost poskus utajevanja slovenskega narodnega značaja. Upamo, da so to ne bo nikoli več povrnili!

Spodnještajerski renegatje in — patriotizem. Spodnještajersko renegatstvo ima svoje slovenske žrtve. Že lani so nam poskrbeli par veleizdajalcev. In letos zopet. Mislimo tu na slučaj teh dni, mlađega, jedva 17 letnega gimnazijca Ant. Kežmana iz mariborske gimnazije. O teku obravnave, v kolikor je to dopustno, poročali bomo jutri. — Mlad, viso-

ko nadarjen fant, pove nepremišljeno besedo napram drugi osebi. Rečemo: Nepremišljeno besedo. O tem zvedo še drugi, državno pravdnštvo prime njega, nedoraslega mladeta, ki morda niti pojma nima, kaj sme in kaj ne sme. Na drugi strani imamo v Mariboru fakičnega zrasmovalca cesarske hiše, o katerem ve tudi slavno c. kr. mariborsko drž. pradnštvo in še slavnejša mestna policija mariborska. Za danes samo to. V bližnjih dneh pa še več! Oko za oko, zob za zob — to bo odsihmal naša deviza v takih in tem enakih slučajih. Zapomnite si to. spodnještajerski renegatje!!

St. Marjeta ob Pesnici. Prijeli so leta 1885. rojeno, v Dol okraj Celje pristojno delavko Marijo Drozg, ker je 10. t. m. ukradla v Hrastniku strojniku Ložniku 208 K vredno harmoniko. Oddali so jo mariborskemu sodišču.

Fala na Dravi. Radi prestopka po § 1225. kaz. zak. so aretirali K. Jeleziča, delavca pri elektrarni. Zlorabil je gluho in nenormalno 27letno Apol. Lederer, dekle svoje gospodinje.

Grušova pri Mariboru. Pred gostilno Fras sta se skregala viničarja Wagner in Lešnik. Prvi je hotel drugega bivačji vojak Červek in Wagnerja s koso potolkel. Ležečega nezavestnega na tleh sta obdelavala Lešnik in Červek še nadalje s kosami in ga težko ranila.

St. Jurij ob južni železnici. (Zapeljal jo je.) Pošto oficiantko J. Stötz iz Kindberga je pregovoril knjigovodja Hottovy iz Dunaja, da je pustila službo in šla z njim. Obljubil ji je zakon. Sem sta prišla na »letovišče«. Te dni pa sta zginila in ostala dolžna stanovanje in hrano. Aretirali so jih v Štarih. Stötzova je hči višjega poštnega uradnika, stara 25 let in sedaj brez službe. Hottovy je star 41 let.

Celje. (Zblaznel je.) V tukajšnji bolnici je prišel posestnik Anton Mak z majhno prasko na levi roki in dejal — da si je prerezal glavne žile. Mak blazni. Dali so ga v opazovalnico.

Goriško.

Iz Soče je rešil policijski nadpročnik Puttrich vojaka Voranec, ki se je potapljaj. Vojak je bil v skrajni nevarnosti ter je ostal še dolgo časa potem nezavesten, ko so ga potegnili iz vode. Slučajno je prišlo na mesto nesreče še par drugih gospodov, ki so pomagali pri rešitvi.

Na laškem oddelku ženskega učiteljskega v Goričju je napravilo zrelostni izpit z odliko 8 učenk, z dobrim uspehom pa 26 učenk. Padli ste 2 za 2 meseca in ena za eno leto. O jzidu na slovenskem oddelku bomo poročali prihodnjic.

Cirkus Charles je odšel iz Goričve v Trst, kjer ostane celih 14 dni. V Goričju je dosegel pravi trijumf. Vse predstave so bile polnoštevilno obiskane. Občinstvo je vsakokrat z največjo zadovoljnostjo zapustilo cirkuske prostore. »Charlesova« umetnost je v resnici nekaj izrednega in popolnoma novodobnega.

Kmetjsko izobraževalno društvo v Štorjih pri Sezani priredi veliko vrtno veselico dne 19. julija 1914 ob 3. pop. na vrtu gostilne g. K. Suša s prijaznim sodelovanjem pevskega društva »Ilirija« iz Trsta. Vspored je bogat. Pri veselici in plesu svira godba »Kraška vila« iz Sezane. Vstopnina 60 vin. Sedež 40 vin. Plesni komad 20 vin. Preplačila se hvalezno sprejemajo. Ker je čisti dobiček namenjen v prid Ciril-Metodovi družbi, se uljudno vabi na mnogoštevilno udeležbo. V slučaju dežja, se vrši prireditvev 26. julija 1914. — Odbor.

Dnevno.

Te dni so pobegnili iz Belgrada Avstrijci, Nemci in Mažari, ker so se bali demonstracij. Demonstracij pa ni bilo, ker bi jih bila policija takoj preprečila. Če bi se bilo demonstriralo, bi bile te demonstracije ve ljale res tujcem, ljudem iz druge države — dočim so bile v Bosni demonstracije proti lastnim državljanom. Na to razliko naj bi pomislili oni, ki govore o nizki kulturi, o tativih in morilcih. Morebiti bodo zapazili, da imajo drugod celo profi tujcem več obzirnosti, nego v nekaterih kulturnih državah proti lastnim sodržavljanom, ker »najbolj kulturni narod« napada ljudi — v imenu svoje kulture.

40 milijard! Francoska vlada je sklenila zaključiti doma, na Francoskem, posojilo 800 milijonov frankov po 3½ odstotke. Posojilo je veliko in nemški listi so nekako škodoželjno pisali, da s tem posojilom ne bo šlo tako gladko, ker da so se na francoske finančnike stavile v zadnjem času prevelike zahteve, da

je preveč francoskega narodnega premoženja odšlo v Rusijo in Srbijo v obliki velikih posojil, neizčrpno pa niti francosko bogastvo ni. Kake nerodno so se zaleleti nemški listi, kako brez podlage je bila njihova škodoželjnost! Ne samo 800 milijonov, temveč 40 milijard so stavili Francozi svoji vladi na razpolago v par urah in na mestih, kjer se je vršila subskripcija posojila, je bil tak naval, da so mnogi drago plačali, da so se jim drugi umaknili in jih pustili naprej! Taka je finančna moč Francije in — Nemci so osramočeni utihnili, ker na tem polju se pač ne morejo kosati s toliko osovraženimi Francozi in najbrže se niti na drugih poljih ne bodo mogli kosati!

Zahtevati na koroškem kolodvoru vozni listek v slovenskem jeziku — pomeni veleizdajalstvo. Tako piše Graški Tagblatt. Torej to, kar določa drž. temeljni zakon — je veleizdajalstvo — pri Nemcih. Mislimo, da so pravi izdajalci države oni, ki ne dajo narodom pravic.

Iz Črnomlja se nam poroča: Z veliko radostjo smo sprejeli vest, da poseti tokom tega tedna večja družba iz svega Kranja našo dosejda skoraj nepoznano Belokrajino. Družba, ki ima namen spoznati naše pokrajine, naše navade in običaje, slišati ljubke naše pesmice, dojde v petek na Semič, od tam v soboto v Črnomelj, v nedeljo pa na Bojanec in dalje na Metliko. Družbo vodi znani nabiratelj narodnih pesnij in skladatelj bivši Črnomaljec. Zavednim Kranjčanom kličemo dobro došii!

Slovensko planinsko društvo je sklenilo sprejemati v svoje planinske dome in kočje reklamne table, letake, napise itd. in te pod sledečimi pogoji: Dobiti je najpoprej posebno dovoljenje od Osrednjega odbora S. P. D. v Ljubljani, kateremu je tudi predložiti reklamni predmet, ki se ga namerava izobesiti. Cena je trojna: Za »Aljažev dom« v Velikih Vratih, »Zlatotočje« ob Bohinjskem jezeru ter »Bistriško kočjo« v Kamniški Bistrici po 10 K; za »Kardilnikovo kočjo« na Golici, »Triglavske dom« na Kredarici pod vrhom Triglavu in »Vodnikovo kočjo« na Velem polju po 5 kron, v vseh ostalih kočah pa po 2 kroni od plakata (ali drugega reklamnega predmeta) za eno leto. V eni koči se sme razobesiti le ena reklamna tabla in ji določiti prostori društveni gospodar (ne oskrbnik) kočje. Dovoljenje velja le za eno leto in se sme za drugo leto preklicati. Transportne stroške in eventualne stroške nabiranja nosi tvrdka sama.

Strela. Dne 13. t. m. popoldne se je zbrala nad Trebnjem in okolico nevihta. Začelo se je bliskati in grmeti. Strela je udarila v dimnik delavnice usnarja Jožeta Zupančiča iz Trebnjega. Poškodovana je nekoliko dimnik in je šla ob sprednji steni poslopja v zemljo. Pri tem je začelo goreti nakupičeno salo. 18letnega vajenca Janeza Rozmana, ki je stal pri vratih delavnice, je strela oamila in precej truda je stalo, predno so ga spravili k zavesti. Neki pomočnik, ki je tudi stal v bližini, se je hudo prestrašil. Zgodilo se mu ni drugače ničesar. Goreče salo so hitro pogasili ljudje, ki so prihitali na mesto nesreče.

Obesil se je. 55letni nekoliko slaboumi posestnikov sin Anton Skubic iz Spodnje Slivnice pri Grosupljem se je dne 7. t. m. okrog sedme ure zvečer v domačem hlevu obesil. Čez eno uro nato so ga domači našli mrtvega.

V ribniku je utonil. Dne 3. t. m. je utonil 14letni posestnikov sin Janez Inhant iz Stoba v ribniku, ki je last gostilničarja Antona Skoka iz Domžal in ki je kakih štiri sto korakov oddaljen od Stoba. Inhant, ki ni znal plavati, je zašel pri kopanju v globoko vodo. Na pomoč mu je prihitel 14letni posestnikov sin Jože Seršen, ki je poskušal Inhanta rešiti. Pri tem pa bi še sam utonil, da ga ni rešil posestnik Valentin Habjan iz Stoba.

Tatvina. Neki neznan, okrog štirideset let star mož, se je splazil dne 8. t. m. popoldne v hišo posestnika Jožeta Mraka iz Studenčiča pri Medvodah in je odnesel iz nezaklenjene skrinje srebrno žensko uro z vrezano številko 11.603, dolgo srebrno veržico, kratko kovinasto veržico in okrog šest kron denarja v gotovini.

Se ena. Isti dan je vlomil v oddotnosti domačih ljudi neznan tat skozi podstrešje v hišo posestnice Marijane Kobilca iz Brezovice pri Medvodah. Pregledal je vse omare, postelje in predale ter je ukradel okrog 34 K drobiža.

Ljubljana.

— Podoknica gđc. dr. Tavčarjeva. Danes se poslavlja iz našega

mesta hčerka ugledne naše narodne ljubljanske rodbine gđ. Pipa Tavčarjeva. Vrst odhaja iz naših meščanskih njo gospodična, ki je bila v vseh krogih enako priljubljena. Naj je bil že človek tega ali onega prepričanja — proti gđ. Pipi ni mogel nihče ničesar imeti, ker je bila vsem enako prijazna. Njena živahna narava, priprostost in ljubeznivost je bila splošno znana. Ona ni poznala višjih in nižjih, imela je prijatelje in prijateljice v vseh vrstah. Ni bilo narodne prireditve, da bi ne bila sodelovala, ni bilo narodne veselice, da bi ne bila tam. Parkrat je nastopila na odru kot pevka in je igrala za našo »Domovino«. Brez laskanja so morali vsi priznati, da je v gđ. Pipi mnogo pevke in igralke, pela je ljubko, igrala živahno in pristrčno. Poznali so jo vsi. Kdo bi ne bil zapazil na ulici njenega vedno veselega obraza z radostnim nasmehom. Lepa je bila njena mladost — pozabila pa ni nikoli na druge in je poskrbela, za kogar je mogla Zito je bila povsod spoštovana. — Sinoči je priredila »Glasbena Matica« svoji bivši gojenki in pevki, lepo podoknico. Ob 9. zvečer je bil cel Breg poln občinstva. Nastala je prava gnječa. »Ljub. prost. gas. društvo« je dospelo z lampijoni. »Glasb. Matica«, moški zbor je zapel vrli pevki v slovo tri pesmi: »Ljubica pojdi z menoj« — »Sladko spavaj« in »Jaz sem gore sin«. Krasno je donela lepa naša pesem v jasno noč. Pri drugi pesmi je pel solo g. Križar. Po dokončani serenadi je prišla gđ. Pipa k pevcem in se jim je zahvalila. Občinstvo jo je pozdravilo z živijo klici. Po serenadi se je množica razšla. Bilo je par tisoč ljudi. Danes opoldne se vrši poroka v trnovski cerkvi. Ženin je gospod Vladimir Arko, veletržec v Zagrebu. Za svojo poroko je dobila gđ. Tavčarjeva nekaj zelo lepih daril. Mlademu paru nalože iskrene čestitke.

— O grozljivih pismih je začel pisati »Slovenec«, ki jih baje dobiva dr. Susteršič in se radi tega zelo razburja. Seveda, »Slovenec« ne bi bil »Slovenec«, ako ne bi valil odgovornosti za ta pisma na napredno časopisje, v prvi vrsti, seveda, na »Dan«. Kdo je pa odgovoren za ona grozljiva pisma, ki jih mi prejemamo in v katerih nahajamo cele odstavke iz »Slovenca«? Ali teh grozljivih pism nismo niti omenjali do sedaj, ker se nam je zdelo preneumno reagirati na izbruh posameznih zdvijanjih »Slovenčevih« pristašev in smo omenili samo nekaj grozljivih pisem švabskih dijakov, pa še to samo zato da se ljudje v teh resnih časih malo nasmejejo. Klerikalci pa strašno tragično jemljejo taka-le pisma. Čudno: taki »junaki«, pa tako začije strahopetni! Kaka razlika: mi se z grozljivimi pismi »Slovenčevih« pristašev kratkočasimo in imamo z njimi prijetno zabavo, klerikalci pa kar trepetajo, ker jim je nekdo — ako jim je res! — malo zažugal radi njihovega protinarodnega delovanja, njihovega neoprijateljskega, neosnovanega denunciranja strankarskih nasprotnikov. Naravnost smešni in vsega pomilovanja vredni so naši klerikalci. Tako slabe se čutijo, da se morajo pripraviti navzgor kot denuncijanti in klicati državno moč na pomoč proti svojim političnim nasprotnikom, pa še grozljivih pism se bojijo. Res, našemu klerikalizmu se morajo že močno majati tla pod nogami!

— Glede sokolskega zleta je sklepalo predsedstvo »Slov. Sok. Zveze« v ponedeljkovi seji. Predsedstvo je sprejelo prepoved v vsakem obsegu na znanje. Se ta teden se skljuje seja, ki bo sklenila, kaj storiti. Ob tej priliki, ne moremo dovolj priporočati slovenski javnosti, da zvesto vstraja ob strani svojega sokolstva in da ga podpira po vseh svojih močeh.

— V svarilo! Včeraj je bil pred lukajšnim deželnim sodiščem obsojen Franc Ruper, iz St. Vida pri Ložu na eno leto ječe, ker se je neprevidno izrazil o sarajevskem atentatu. — Nerodno se je izrazil o atentatu tudi Gustav Maček, ki pa je bil oproščen.

— Ze zadnjič smo poročali, da ljudje govore čudne stvari o grabenskem Jegliču. Kaj je bilo? Včerajšnja »Zarja« poroča: »Katoliški mož Janko Jeglič, vodja na mestni deški šoli na Grabnu je tako sirov oče, da nima para pod soncem. Pred kakimi šestimi dnevi je nečloveško, živinsko pretepel svojega sina. Fant je ubil šipo, pa ga je zato zaprl Jeglič ves dan v klet. Zvečer je pa izvrševal nad njim uprav rabeljsko delo. Najprej ga je pretepel tako, da ni mogel dati fant nobenega glasu od

sebe. Bil ga je po glavi, po tilniku, po hrbtu. Neka gospa, ki je bila ob istem času na vrtu, je omedlela, ko je videla, kako da ta krščanski oče obdelava lstnega otroka. Ko je Jeglič v prvem pomenu besede zmlatil svojega sina, ga je s pomočjo svoje žene zvezal z vrvjo. Ljudje, ki so videli ta gnusni prizor, so poklicali policaja, da naj napravi konec početju tega podivjanega katoličana. Stražnik je pa dal moker odgovor, češ, da dokler ne vidi krvi, toliko časa ne more poseči vmes. Ko so mu pa ljudje le dopovedovali, kako da je Jeglič barbarsko pretepal sina, je dejal, da ga ovadi. In nič drugega tudi ne zasluži ta katoliški sirovež, še vse bolj zato, ker ravna tako oče, ki je učitelj. V 20. stoletju, v stoletju, ki ga imenujejo tudi radi stoletje otroka, uprizarja učitelj, katoliški mož od temena do pete, pristaš S. L. S., klerikalni občinski odbornik take ostudne, nečloveške eksekucije nad lastnim otrokom. Kaj počne šele ta divjak v šoli, se vpraša človek nehoti, ko se mu niti lasten otrok ne smili.

— Vstopnice za javno telovadbo in judsko veselico »Sokola I.«, ki se vrši v nedeljo 19. t. m. na stavbišču »Kmetске posojilnice« ob Dunajski cesti so že v razprodaji. Dobe se v trafikih gđ. Dolenceve v Prešernovi ulici in v trgovini I. Samec, Mestni trg. — Kdor še namerava darovati kak dobiček za srečolov a ga še ni priglasil, prosimo, da naznani to br. Gorupu (Gričar & Mejač) ali pa br. Zupančiču, gostilna, Ahacjeva cesta. — Ljubljanske gospe in gospodične iskreno prosimo za cvetke. Priglasiti je pri ga. Bajželj, Marija Terezija cesta (Kolizej), pri ga. Bizjak, Poljanska cesta in pri gđ. Dolencevi, Prešernova ulica. — Vsem zavednim Slovcem in Slovencem bele Ljubljane in nje okolice, ki ljubijo in cenijo sokolsko misel, kličemo: »Na bratsko svidenje dne 19. julija 1914. Zdravo!

— Slovenski trgovci tožijo. Dan na dan dobivamo pritožbe od strani slov. trgovcev, ki tožijo o slabih časih. Vse gre na slabše in naši trgovini prete slabi časi. Mnogo resnice je v tem. Zal, da ne smemo o tem povedati — čiste resnice.

— Učiteljski zbor mestnega deželjskega liceja je daroval 50 K društvu »Mladika« povodom poroke županove hčerke gđ. Pipe Tavčarjeve z g. Vladimirov Arkom.

— Nogometne klasifikacijske tekme. To soboto in nedeljo se nadaljujejo napovedane nogometne in sicer tekmuje v soboto ob pol 7. zv. prvo moštvo »Ilirije« proti komb. »Olimpiji« in »Slovanu«, kar je bila vsestranska želja občinstva zadnjih tekem, v nedeljo ob pol 6. pa Olimpija in »Slovan« med seboj. Zlasti od prve tekme pričakujejo športni krogi dobrega športa in športnega užitka. Tekmuje se obakrat ob vsakem vremenu. Vstopnina oba dni običajna.

— Hudoben vajenc. Pretekli petek je neki 14letni tesarski vajenc namazal iz hudobije štiri hiše v Hradskega vasi s karbolom. Malopridnež je vrgel nekaj karbola tudi v domač vodnjak, iz katerega zajemajo prebivalci vodo za kuho in pijačo.

— Satanela ženski Zigomar, roman čudnih doživljajev v 3 dejanjih, ki se je predvajala v prvi večeri v kinematografu »Ideal«, dosegla je najlepši uspeh. Danes in jutri se ponavlja ta prvovrstni spored. V petek specialni večer z krasno Nordisk dramo »Udarec kladiva«, v kateri igra slavna Betty Nansen glavno ulogo.

Trst.

Izkupili so jo! Pa ne naši »diplomati«, o ne! Dunajski židje, ki hočejo voditi »javno mnenje«. Dunajski žurnali so nekaj hoteli svetovati italijanskemu časopisju. Šlo je za sarajevski atentat. Italijani so švabsko očetovstvo nekaj časa gledali, nato pa je odgovorila »Vita« (Najprej piše o korektnem zadržanju italijanskega časopisja o priliki vsakojakih dogodkov v Avstriji, in nadaljuje): »Tako pravimo dunajskim tovarišem: hvala za namene, toda nasvete in članke bi si bili lahko pripravili.« Zdal pa je švabarija dobila prav temeljito po zobe!

Občinske volitve so se vršile v nedeljo v sledečih italijanskih mestih: Napoli, Jesi in Ancona. Ponekod je prišlo do burnih dogodkov. Gibanje je bilo zelo živahno.

Švaba in tučji. Naš dober znanec se je prečene dni peljal s tramvajem iz Sežane v Trst. Blizu postaje državne železnice vstopijo v tram-

vaj tri ženske, naročijo listke do Trsta. Ko jih hoče sprevodnik prestriči, pa glej! Eno od treh švabskih ženščet se hudo razkorači. Čemu je pisan vozni listek v italijanščini na naši zemlji, znesek itd. Človek, ki se je stoinstokrat vozil s tem tramvajem, ni podobnega dogodka videl še nikoli. Svabice so radi napisa v italijanščini kupile listek le do obeliska, nato pa so šle v Trst peš. — Našim ljudem smo s priobčenjem te novice hoteli pokazati le švabski »Drang nach Siden«, ki nima le političnega, marveč tudi gospodarske ozjaje.

Konfiskacija. »Dan« je bil v nedeljo konfisciran radi članka iz Trsta. No, večina ljudi je list v Trstu kljub konfiskacijski praksi pokupila že pred uro, ko so ga odnesli v policijske kleti.

Pogajanja za sokolski zlet — brezuspešna. Vest, ki je počila v zadnjih dneh, je tiste, ki so imeli še količkej zaupanja, presunila kakor velika neverjetnost. Sokolski zlet v Ljubljani je prepovedan že drugo leto. Na Dunaju so se za zlet pogajali tudi tržaški poslanci. Kako bo slovenski narod to prepoved sprejel? Trst govori — pridite k nam in slišali boste ljudski glas! Seveda, če bi hoteli proti temu javno protestirati, bi se nas imelo za veleizdajnike!

Popravite! Na drogih, na katerih so pritrjene električne žice openskega tramvaja, se bere: Dotikanje višjih žic je nevarno za življenje. — Tudi se na teh drogih bere na prvem mestu švabsko opozorilo. Opneče so slovenski kraj, in poleg naših ljudi se s tem tramvajem vozi največ Tržačanov, ki so vse prej kakor Švabi. Torej ne le, da bi švabsčina zginila s prvega mesta, temveč želimo tudi, da bi se to nepotrebno pačenje naše zemlje popolnoma odpravilo. Če bo pričujoči opomin kaj pomagal, sporočimo.

Državna železnica bi svoje vagona a la št. 10886 lahko enkrat za vselej prebarvala. Odkar feko ti vozovi po naši zemlji, niso bili niti pobarvani, niti popravljeni — da, saj je izreden slučaj, če so sploh kdaj pometeni. Takšne zanikrosti, s kakšno se ponaša državna železnica, se res zlepa ne opazi.

Nemcem v lukajšnih uradih bo mo začeli te dni preiskovati jetra.

MOŽ POD POSTELJO.

Trst, 12. julija.

Poletje je in ljudje hodijo na letovišče. Italijani raje proti severu, Švabi na jug.

Tako le je dospel pred enim dnevom v naše mesto tudi inženir G. Endredi s svojo milostljivo. Zahotelo se jima je kopališča in morja. Zato sta pripihala v Trst.

Srečno zadovoljna sta se na dan prihoda vrnila v svoje stanovanje, v hotel Vanoli. Hotela sta se odpočiti, da jima bo naslednje dni bivanje v našem Trstu tem prijetnejše. Pa ni šlo prav po želji.

Recimo, da je okolu enajstih zvečer. »Gospod in gospa« sta se vrnila iz mesta, zvela pri vratariju ključ svoje sobe in vstopila z namenom, da počijeta.

Takoj po vstopu zaklene gospod sobo. Nasloni se na okno, pogleda čez mesto, čez ulice. Gospa tudi. In potem začneja slačenje. Tudi sezuvanje, se razume. Srečna gospa! Prestrašena gospa! Ko hoče sezuti levi čevlček, se skloni... in izpod postelje jo preseneti moški slammik.

Niti se ni mogla prepričati, če je navaden ali panama. Gospa zakriči. Gospod prebledi. Osupne. Izpod postelje se vleče moška postava.

Gospod Endredi je takoj pozvonil služinčadi! Ta je prestrašena prihitela v sobo. Za njo tudi poklicani policaj.

O, koliko opravičevanja je bilo potem. Človeka, ki si je hotel privoščiti le nekoliko razgleda, so ujeli. Drago Lucatella — 32letni M. Orlič je bil na mestu aretiran. Vse prošnje so bile zaman. Pri preiskavi so našli več vetrihov in podobnih priprav. Orlič je brezposeln natak in ga policija prav natančno pozna. Zato mu je izkazala prijaznost in ga povabila v ulico Tigor.

Izjava. V zadnjem času so se vršile po raznih slovenskih mestih gledališke predstave, ki so jih vprizarjali — kakor so se sami nazivali — člani slovenskega gledališča v Trstu. To pa je zloraba imena, ker dotični igralci niso člani slovenskega gledališča v Trstu, ki ga vzdržuje podpisano Dramatično društvo, niti je to poslednje koga pooblastilo, da pod njegovim imenom vprizarja predstave. Slovenska javnost se na to opozarja. Trst, dne 14. julija 1914. Dramatično društvo v Trstu. Fr. Leskovec, tajnik, dr. Ivan Marija Čok, predsednik.

SLOVENC!

BRATJE!

SESTRE!

Trst, 11. julija.

S sijajnim moralnim in materialnim uspehom je 21. p. m. končal prvi javen nastop »Sokola pri Sv. Jakobu«.

Dolžnost odbora je, da se spomni vseh, ki so pripomogli k tako sijajnemu uspehu. In to je tem lažja in tem veselejša dolžnost, ker so vsi, ki so delovali za proslavo tega dne, delali s pravim sokolskim srcem in sokolsko požrtvovalnostjo. Vse, kar čuti in misli sokolsko, je bilo na delu; vse kar čuti slovensko — narodno pod okriljem »Sokola pri Sv. Jakobu«, je položilo ta dan svoj delež na žrtvenik »Sokola«; in zdelo se nam je, kakor bi bila samo ena velika demokratska in narodna družina pod sokolskim praporom. In temu demokratizmu v delu je pripisovati velike vspehe, ki smo jih dosegli.

Ne moremo naštevati vseh posameznikov, ki so pripomogli k sijajnemu uspehu, kajti vrsta njih, ki so sodelovali pri prireditvi, je tako velika, da »Sokol« prav na nje gleda z zadoščujočim ponosom, kajti prav njih požrtvovalnost si lahko šteje »Sokol« kot največji moralen vspeh tega dne. Uverjeni naj bodo, da jim bode plod, ki bo vzrastel prav iz njihovega dela — sam zadoščenje; kajti delo za sokolstvo, je delo za najplodovitejše jedro slovenskega naroda!

Podpisani odbor izreka najsrčnejšo zahvalo vsem za njihovo požrtvovalnost.

Posebno se zahvaljuje našim narodnim trgovcem in drugim darovalcem obilih poslanih darov. V dolžnost si šteje posebej zahvaliti se tudi za bratsko pomoč šentjakobskim društvom: »Ciril-Metodovi podružnici«, »Čitalnici«, »Iliriji«, »Narodno socialni mladinski organizaciji« v Trstu in »Godbi NDO.« Na zdar!

Odbor »Sokola pri Sv. Jakobu«.

Z dvema posebnima vlakoma je dospel v terek zjutraj v Trst cirkus Charles.

Pod naslovom: Padeč z okna, smo pred dnevi pisali o nekem N. Reichstädterju, ki je zaspal v tukajšnji sirotišnici na oknu in padel na vrt. Ze v prvem poročilu o nesreči smo povedali, da je bil mladenič težko poškodovan. V ponedeljek zvečer je Reichstädter v bolnišnici umrl.

Sumljivi individui se klatijo po Trstu zadnje čase. V nedeljo je policija aretirala 11 oseb, ki so nosile prepovedano orožje. Več aretacij se je izvršilo tudi v kavarni »Verdi«, kjer imajo anarhisti svoje zbirališče in omizje. Med temi tiči je bilo tudi nekaj ljudi iz Ancone in iz Romagne, izmed katerih sta dva dobra znanca prekomejnih karabinerjev. S preiskavo se peča državno pravdnništvo.

Tržaškemu mestnemu liceju je ministristvo podelilo pravico javnosti.

Poskus samomora. Življenje si je hotel končati 30letni uradnik R. L. K samomorilnemu kandidatu so poklicali zdravniško postajo, ki ga je pripeljala v bolnišnico. Tam so ga sprejeli v opazovalnico za slaboumne.

Ogenj v krojačnici. V ponedeljek zjutraj je pričelo goreti v krojačnici A. Bernardisa, ki stanuje v ulici Donata št. 4. Goreti je pričelo v kuhinji, od koder se je ogenj razširil po celem stanovanju. Lastnik Bernardon je bil z doma. Ko so ljudje videli, da se iz Bernardonovega stanovanja kadi, so šli poklicat ognjegašce, sami pa so med tem časom vlomili v stanovanje. Ko so ognjegašci prispeli, je bil ogenj že pogasjen. Požar je povzročil 1000 K škodo.

Tramvajski tatovi na delu. V nedeljo so tramvajski dolgooprstneži okradli nekega gospoda, ki se je peljal z openskim tramvajem v Trst. Ukradli so mu več važnih listin; gospod jim ponuja za listine denar, pa tatovi se nočejo oglasti.

Prijateljski krog. Ko se je v nedeljo ponoči vračal iz gostilne »Pri švabskem vitezu«, ki se nahaja v ulici Scalinata, čevljar I. Mikuš, ga je nenadoma obstopilo več oseb. Ko se jih je iznebil, je opazil, da so ga olajšali za uro in verižico, vredno 150 kron. Po posrečeni tatvini so »prijatelji« zbežali.

Posledice »more«. V neki gostilni je okusil težke posledice te igre delavec A. Znidaršič, katerega so so igralci pobili in ga močno poškodovali na glavi.

Pošlite naročnino, ako je še niste!

Zgodba o zlomljenem bičevniku.

Marija Kočar pelje z vozom mleko iz Studenca v Ljubljano. Zgodaj zjutraj.

»Počasi, dekle, počakaj no!« zasliši Kočarjeva za seboj krepke glasove. Očre se nazaj in vidi: fantje Rak, Hujan in Erbežnik iz Zgornjega Kašla hitijo za vozom in mahajo z rokami.

Kočarjeva popusti vajeti in konj začne korakati počasneje. Fantje so že pri vozu in se smehljajo.

»Slišiš, dekle, ali smemo sestiti na voz, mi tudi gremo proti Ljubljani?« se oglasi eden fantov.

Kočarjeva je tiho in ne zine niti besedice. Noče odreči fantom prošnje, a tudi za voz jo skrbi. Stirideset litrov mleka je na vozu in konj bo težko vlekel.

Ko so fantje videli, da dekle ničesar ne reče, so se skobacali na voz in ga moško zasedli.

»Ti šment ti,« si je mislila punca. »Teh je fantov je pa vendar malo preveč. Saj ne pripelje konj voza v Ljubljano.« Obrnila se je torej k fantom:

»Dragi fantje!« je začela, »mi je prav žal, ampak na vsak način se boste morali skidati z voza, če ne, ne pridem danes z mlekom v Ljubljano. Alo!«

Fantje so se potuhneli, kakor da ne bi ničesar slišali. »Kaj bi človek hodil, ko pa se tako lepo in veselo pelje!« so si mislili in se ozirali po polju. Žito je lepo zorelo in klasje se je klanjalo.

»No, ali bo kaj?« je Kočarjeva opomnilo jezno fante, ki so sedeli na vozu, kakor bi bili prilimani.

»Če se mi ne bomo peljali, pa se tudi ti ne boš!« je zagodrnjal eden izmed fantov. In vsi trije, Rak, Hujan in Erbežnik so začeli kobacati z voza. Erbežnik se je močno zavijtel in voz se je nekoliko nagnil.

Kočarjeva se je prestrašila. »Lej jih, kanaliže!« Precej časa so se vozili in sedaj mi hočejo za plačilo prevrniti voz. Pa ne bo šlo!

Ker je Kočarjeva korajžna punca in ker je videla, da koraka po cesti za vozom tudi neki očanec, je dvignila bičevnik in je zamahnila z njim nad Erbežnikom. Tu je prestregel udarec, namenjen Erbežniku, njegov prijatelj Nace Rak. Zgrabil je za bičevnik.

Tu pa se je zgodila grozna nesreča, radi katere pripovedujemo to storijo in ki je prišla tudi pred sodišče. Bičevnik se je neanreč pri tem prestreženem udarcu zlomil in Kočarjeva je fante tožila, češ, da so ji hoteli prevrniti voz z mlekom in da so ji namenoma zlomili njen lepi bičevnik.

Sodišče je Kočarjevo in fante napodilo domov.

Stari med seboj.

Če se stepo mladi fantje, jim navsezadnje še toliko ne zamerimo. Pravimo: »Mlada kri je zavrela in nobena »žavba« na svetu ne pomaga, da se ne bi ob takih trenutkih spoprijele mlade pesti.« Ampak če se začno ravsat in kavsat stari ljudje, že čez šestdeset ali sedemdeset let stari — to je pa že malo več kot prveč.

Matija Oven iz Gaberij je že čez šestdeset let star, pa se mu še ni umirila kri. Človek bi mislil, da je Oven pri svojih letih pameten očanec, ki kadi pipico, ki prekriža roke na hrbtu in gre na polje, kjer ogleduje, kako zori žito. Pa je ravno nasprotno.

Magdalena Prek iz Gaberij je že čez sedemdeset let stara, pa se ji še ni umirila kri. Človek bi mislil, da je Prekova pri svojih letih pamet-

„Slovenski Ilustrovani Tednik“

probči še tudi ta teden mnogo slik o pok. Fran Ferdinandu in njegovi soprogi in pogrebni svečanostih iz Sarajeva, Trsta, Dunaja in Artstettna ter še mnogo drugih zanimivih slik, n. pr. zaplankan vojvodski prestol na Gospodsvedskem polju itd.

Dobiva se „Slov. Ilustr. Tednik“ po vseh trafikah, knjigarnah in kolodvorih izvod po 22 h.

Vsaka slovenska rodbina bi naj bila naročena na „Slov. Ilustrovani Tednik“, ki stane četrtletno le K 2-50, polletno pa K 5 in ki prinaša vsak teden mnogo zanimivih slik in obilo zabavnega in poučnega čtiva. Naročite si ga takoj!

na ženica, ki sedi na zapečku in moli z dolgega časa rožni venec. Pa je ravno nasprotno. Bomo precej povedali, zakaj in kako.

Matija Oven je dal svojo hčer sinu Magdalene Prekove in mlada človeka sta se vzela. Takrat je bilo še kako prijateljstvo med starima. Pozneje pa se je to prijateljstvo popolnoma ohladilo in se tekom časa spremenilo celo v sovraštvo. Zakaj? Zato, ker ima Magdalena Prek nena- vadno oster jezik in ker Matija Oven ni mož, ki se ne briga za babje čenče.

Tudi mlada ne moreta bogve kako Magdaleno. Mlada Prekova ne more videti svoje tašče.

Tudi dne 21. junija okrog devete ure zvečer je nastal med taščo in sinah preprič, ki je bil pri Prekovihi skoro vsak dan v navadi. Med prepri- rom je pridrvel v hišo stari Matija Oven, ki je kratkoma zgrabil Mag- daleno za vrat in ji razodel, pa ne v posebno prijazen tonu, da mora še tisti dan »gavzniti«.

Magdalena se je te lepe objube silno ustrašila in je pobegnila ven. Oven pa za njo. Zunaj je šestdeset- letni Matija zgrabil sedemdesetletno Magdaleno za prsa in jo je začel mi- kastiti. Magdalena se je branila z rokami in nogami, vendar ni nič pomagalo. Matija je bil močnejši in Magdalena je odnesla nekaj znakov, njegove moči na zapetju roke.

Konec se je odigral pred sodi- ščem, ki je Ovna zaprlo. Tri dni je dobil.

Najnovejša brzajavna in telefonska poročila.

TRAGEDIJA SE JE ZAČELA.

Maribor, 14. julija. (Telefonsko poročilo »Dnevno«.) Danes se je vrši- la in končala tu obravnava proti čer- tvošolcu Ant. Kežmanu, obtoženemu razžaljenja člana cesar. hiše in radi odobravanja zločina. Obtožnica na- vada, da je 29. junija zjutraj purš Sandukčić iz III. neadstropja svoje- ga stanovalja vprašal čez ulico na- sproti stanujočega Kežmana: Zakaj so po mestu črne zastave. Govoril je hrvatsko, ker je Hrvat. Kežman je povedal, Sandukčić je šel k svojemu oficirju in povedal, da je Kežman čin odobral. Kežman to zanika in pravi, da ni govoril s puršom drugega kot to, da mu je suhoparno povedal, kaj se je zgodilo.

Kežman je resen mladenič, tih in sam svoj. V družbo ni zahajal, bil lepega vedenja, imel je pa dve napa- ki: dolge lase, ki mu jih očita orož- ništvo in mesto, da bi v prostem ča- su »svinjko bil«, je čital resne knji- ge. Toda njegovemu zadržilo sodišče ni verjelo in ga je obsodilo na dva meseca ječe. — Imel je proti sebi le izpoved purša Sandukčića, ki je za- čel pogovor. (Čudno se nam eno zdi: zakaj je začel Sandukčić pogovor, češ: zakaj so pa črne zastave, ko je vendar sigurno moral vedeti, kaj se je zgodilo. Čemu je potem spraše- val?)

NE ODNEHAJO IN NE ODNEHAJO.

Dunaj, 14. julija. Danes so se zo- pet širile »indijancarce« o krizi s Sr- bijo. Toda vse vesti so židovsko smrdljive in neresnične, kar najbolj dokazuje dejstvo, da je šel vojni mi- nister na dopust in da sta oba do- mobranska ministra dopust že tudi nastopila.

TIZSA NA DUNAJU.

Dunaj, 14. julija. Danes je bil tu Tizsa, ki je konferiral z Berchtoldom, in Burianom. Skupnega ministrske- ga sveta ni bilo. Tizsa se je pri gro- fu Berchtoldu informiral le radi od- govora, ki ga da jutri v ogrskem parlamentu na novo interpelacijo, ki se tiče mednarodnega vprašanja.

SRBSKI GLAS.

Belgrad, 14. julija. Srbski ti- skovni urad dementira vse vesti o demonstracijah v Belgradu in kon- statuje, da vlada v Belgradu mir.

O CESARJEVEM STALIŠČU.

Dunaj, 14. julija. »Zeit« prinaša pogovor z merodajno osebnostjo, ki je bila te dni sprejeta pri cesarju v avdienci. Cesar zasleduje razvoj dogodkov zadnjih dni in je o vsem dobro poučen. Z velikim nezadovolj- stvom se je vladar izrazil o onih, ki so izrabljali pieteto kot masko in pri- liko za politične kšefte. (Klerikalci, ali slišite!) Ostro obsodil izgrede v Zagrebu in na Dunaju. Je nesprti- nik vseh cestnih manifestacij in ob- soja tudi ropanje, (v Bosni) ker se s tem uničuje ugled monarhije v tuj- ni. Energične odredbe proti tem, ki kršijo mir in red, bodo na vladarjevo željo še poostrene.

Kar se stališča napram Srbiji tiče, stoji vladar na stališču, da se mora izogniti vsem nepotrebnim pro- vokacijam. Pravice monarhije se

bodo pa z vso energijo branile. Sife se ne bo rabilo, le če bi Srbija ne izpolnila v mednarodnih stikih ute- meljenih dolžnosti, takrat se bo pa tudi druga sredstva poskusilo. Za sedaj je pa upati, da Srbija vse stori, kar se po mednarodnem pravu od nje lahko zahteva.

ALBANSKE ZADEVE.

Drač, 14. julija. Valono so za- čeli napadati Epirci. 2 italijanske ladje, ploveta pred Valono v varstvo italijanske kolonije. Del brodovja pred Dračem je dobil povelje, da od- plove pred Valono.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi- narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 26 vinarjev. — Pri malih oddajah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu- anjji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Iščem nesebičnega sopotnika za Dunaj. »Učitelj 32« Ljubljana (glav- na).

Svetujemo Vam, da kupite modne srajce bele in barvaste, turi- stovske, mehke ovratnike, kravate itd. pri Engelbert Skušek v Ljublja- ni, Dunajska cesta 7, ker je zares najcenejši.

„Wanderer“

motorno kolo, najnovejši model 3 HP (2 cilindra), skoraj nov, se radi bo- lezni proda za K 950.—

Ponudbe pod „F. S. 1914“ na upravnishvo tega lista.

Iščem se za takoj

potnik

kateri je privatnih stran- kah že uveden, za prodajo že dobro upeljanega predmeta in kateri je povsod neobhodno po- treben. Tudi dame lahko to za- stopstvo prevzamejo.

Ponudbe pod „Priden“ na „Anončno ekspedicijo“ Hočevar, Ljubljana.

Iščem

mizarskega pomočnika in učenca.

Imam na prodaj

tri male izložbe

za vsako trgovino po jako nizki ceni, tudi za deželo. Očda se

lepa zračna soba z 1 ali 2 posteljama.

JOSIP ROZE, mizar, v Rojanu, ulica Ale Quer-

cie šte. 24 (za cerkvijo).

Zaradi pozne sezije.

Prodajam vse v moji zalogi nahajajoče se damske slamnike kakor tudi različen nakit po globoko znižanih cenah.

MINKA HORVAT, modistka

LJUBLJANA, Stari trg šte. 21.

Velika mednarodna tekma „Okolu Gradca“ 85 km.

Fran Ogrin na Gorčevem kolesu PRVI na cilju!

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ-
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE:
ZIJE CESTA ŠT. 14 NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLAČNO

Sladko vino

za dame zdravniško priporočeno in močno vino iz južne Dalmacije pri- poroča

M. Žerjav, Streliška ulica šte. 31.

VABILO

veliko vrtno veselico

ki jo priredi „Kmetško izobr. društvo“ v Štorjah pri Sezani dne 19. julija 1914 ob 3. uri pop. na vrtu g. K. Suša s prijaznim sedelovanjem pev. društva „Ilirija“ iz Trsta.

Sporod:

1. P. Sattner: „Naša pesem“ poje mešani zbor „Kmetškega izobraževalnega društva“ Štorje.
2. F. S. Vilhar: „Na vrelu Bosne“ poje moški zbor „Ilirija“.
3. M. Bajuk: „Sem slovenska deklica“, poje ženski zbor „Km. izobr. društva“, Štorje.
4. E. Adamič: „Vasovalec“, poje moški zbor „Ilirija“.
5. J. Zirovnik: „Narodne pesmi“ poje moški zbor „Ilirija“.
6. Sajiva prizora:

a) „Nimet in avlomat“. b) „Telefonska poroka“. Amerikanski trolejov, šaljiva pošta in ples.

Pri veselici in plesu svira godba „Kraška vila“ iz Sezane. Vstopnina 60 vinarjev. — Sedež 40 vinarjev. — Plesni komad 20 vinarjev.

Preplačila se hvaležno sprejemajo.

Ker je čisti dobiček namenjen v prid Ciril- Metodovi družbi, se uljudno vabi na množestveno udeležbo.

V slučaju dejja se vrši prireditve 26. jul. 1914.

ODBOR.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to .: stroko spadajoče blago dobite najceneje v .: specijalni trgovini **A. & E. Skaberné**

Mestni trg šte. 10.

Velika izbira! Solidna postrežba!

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izborno upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Dobro in poceni KAVO priporoča M. SPREITZER, skladišče

Vojaška ulica št. 2, na Taborju v lastni hiši

Telefon št. 245.

v Ljubljani.

Telefon št. 245.

Velika zaloga kave v Ljubljani in v Trstu.

Surova kava:			
St. 1. Santos	K 2—	St. 13. Salvador zeleni	K 3—
2. Rio naravna	2-16	14. „ zelo fina	3-10
3. „ zelena	2-20	15. „ najfinejša	3-20
4. „ naravna	2-30	16. Guatemala	3—
5. Minas	2-40	17. „	3-10
6. Santos Superior	2-60	18. Portorika fina	3-20
7. „ Primes	2-70	19. „	3-30
8. „ Perl naravna	3—	20. „ najfin. Piraldi	3-60
9. „ zelen	3-10	21. Ceylon	3-30
10. Lave	2-80	22. Ceylon, zelo fina	3-50
11. Prima naravni	3—	23. Ceylon najfin.	3-80
12. Salvador naravni	3-20	24. Cuba, zelo močna	3-60

Pražena kava:			
St. 1.	K 2-64	St. 3.	K 3—
2.	2-80	4.	3-20
5.	K 3-40	6.	3-60
7.	K 3-80		

Naročil po pošti od 4 1/2 kg naprej, ter po železnici v vrečah od 25 kg do 60 kg franko Vaša postaja.

Zamotenje se ne računa.

V skladišču blaga

Malvina Weisz

Ljubljana, Šelenburgova ul. 1, nasproti „Kazine“.

1 komad rjuba, 2 m dolga, brez šiva	K 1-96
1 komad namizni prt s 6 servijeti	1-96
1 komad namizni prt iz damasta (bel)	1-96
3 komadi brisače, izvršine	1-96
6 komadov platnenih prtov za steklenino	1-96
1 komad klotasto spodnje krilo s svilenim leskom	1-96
6 parov ženskih (dolgih) ali moških (kratkih) nogavic	1-96
12 komadov ženskih in moških žepnih robcev	1-96
1 komad moška srajca (bela ali barvasta)	1-96
1 komad spodnje hlače iz kepra, francoskega fazona	1-96
2 komada moške spodnje hlače, kratke iz zefirja	1-96
1 komad ženska srajca s trakom obrobljena ali vezena	1-96
1 komad ženska srajca iz šifona	1-96
1 komad ženske hlače iz šifona z volanom	1-96
1 komad ženski reformni predpasnik iz kretona	1-96
2 komada moderčkov (šifon), lepo nakinčanih	1-96
1 komad predpasnik iz klota, olupšan v vsakršnih fazonah	1-96
1 komad povojna blazinica s trakovi in vezeninami	1-96
1 komad svilen šerpa ali ruta	1-96
2 komada platnene blazine s frauzami za divan	1-96
1 komad svilen robec (ruta) prima	1-96
1 komad moška nočna srajca, prav velika	1-96
1 komad predpasnik iz listra, prav velik	2-90
1 komad šal	2-50
1 komad bluza za izhod	1-96
12 komadov brisalk za prah	1-96

Na deželo se izpod 10 kron ne pošilja.

Pošilja se tudi po poštne povzetju, ako blago ne ugaja, se denar vrne.

Čudovito znižane cene!

Pristni panama	poprej K 10—, 15—, sedaj K 8—
Girardi slamniki	3—, 4—, „ 5—
lister obleke v modnih barvah	20—, 24—, „ 8—
bele in sive sako za friserje samo	3—
letne plašče za dame	20—, 24—, „ 6—

Modne obleke za gospode najnovejše.

Novosti v damski konfekciji. Kimono plašči, bluze, eponge kustomi in etamni obleke po znatno reduciranih cenah! Zaloga se mora po možnosti do konca avgusta razprodati, ker rabimo prostor za jesensko in zimsko konfekcijo, katero dobimo v ogromni izbiri.

Ogleite si 18 izložbenih oken.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg šte. 5-6. Telefon šte. 132.